

عنوان مقاله:

نگرش مابعدالطبیعی شوان در باب منشا آسمانی و قابلیت انسانی دین

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های مابعدالطبیعی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

اکبر قربانی - Islamic Azad University, Esfahan, Ardestan Branch

خلاصه مقاله:

آیا منشا الهی و آسمانی دین، با کثرت و تنوع انسانی و زمینی آن سازگار است؟ برای پاسخ به این پرسش، باید دانست که نزول حقیقت واحد الهی در ساحت انسانی، هم مستلزم تکثر و تنوع و هم مستلزم نوعی سازگاری همراه با محدودیت است. در واقع با توجه به ظرفیت های بشری و صلاحیت ها و اهلیت های خاص هر دسته از انسان ها، می توان به وجهی از تنوع و تعدد ادیان دست یافت که از یک سو ناشی از طبیعت انسانی و از سوی دیگر برخاسته از حکمت و رحمت الهی است. به تعبیر دیگر، پذیرش وحدت حقیقت الهی و آسمانی دین، منافاتی با پذیرش کثرت و محدودیت انسانی و زمینی آن ندارد. این جاست که پای حاشیه بشری دین به میان می آید و تاثیر عوامل قومی و فرهنگی در دین و انشعابات درونی ادیان و نیز خاستگاه و جایگاه نظریه پردازی های مربوط به شریعت و نظام های الهیاتی، نمایان می گردد. در این نوشتار، که با تاکید بر آراء و آثار فریتیوف شوان فراهم آمده است، ضمن پذیرش منشا الهی و وحدت حقیقی و متعالی ادیان، کثرت و تنوع آن ها با توجه به مفهوم حاشیه بشری و متناسب با قابلیت های انسانی، تبیین می گردد.

کلمات کلیدی:

Religion, Unity, Plurality, Transcendent Unity, Human Margin, Schuon, دین, وحدت, کثرت, وحدت متعالی, حاشیه بشری, شوان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1671883>

